

indvende, at Regjeringen dog vilde være bunden ved Loven, men det, som Regjeringen kommer frem med, er jo kun et Forslag, og den kan naturligviis ikke i et Forslag være bunden til de bestaaende Love, thi de kunne jo forandres. Jeg kan heller ikke see, at dette er en Sag, som kunde fremmes paa denne Maade, men derimod har jeg nok kunnet forstaae, at der var Et og Andet i Forslaget, som, naar det blev henstillet til Finantsudvalget, maaskee kunde gjøres praktisk anvendeligt, f. Ex. i den Finantsloy, der nu foreligger til Rigsdagens Behandling. Naar Bestemmelserne saa komme for os ad den Bei, saa kan Rigsdagen jo see, om den vil tage noget Hensyn dertil eller ikke, og paa denne Maade kunde der maaskee, som sagt, muligt være Et og Andet, der blev praktisk anvendeligt af dette Lovforslag. Forøvrigt maa jeg tilstaae, at dette Forslag vistnok vidner om, at den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt det, har sat sig nøie ind i den hele Maade, hvorpaa vor Finantsforvaltning drives, og jeg tvivler heller ikke om, at en Deel af det, han i Lovforslaget har sagt skulde gjøres, ogsaa virkelig skeer saaledes, som han forlanger det skal skee, men jeg seer ikke paa nogen mulig Maade, hvorledes man kan give en Lov for, hvorledes en anden Lov skal skrives. Grundloven er den Lov, der foreskriver, hvorledes andre Love skulle skrives, og naar Forskrifter derom altsaa ikke støtte sig til en Grundlovsbestemmelse; saa kan jeg ikke see, at de have den allerringeste Betydning. Om nu Rigsdagen virkelig vil sidde og forhandle om et Lovudkast, der aldeles ingen Betydning har, og om den vil vedtage det, det skal jeg med stor Nysgjerrighed afvente. Jeg for min Part vil naturligviis ikke stemme for Andet end en Henviisning til Finantsudvalget, hvis en saadan kunde komme istand, f. Ex. saaledes at man gik over til Dagsordenen med en Henviisning til det nævnte Udvalg, for at det kunde tage Sagen i Betragtning; hvis ikke noget Saadant skeer, maa jeg paa ethvert Stadium modsætte mig dette Lovforslag. Med Hensyn til Enkelthederne, som der dog ikke kan være nogen Anledning til nu at gaae ind paa, skal jeg bemærke, at f. Ex. § 1 ligefrem er en Grundlovsbestemmelse; den indeholder i Grun-

den slet ikke Andet, end hvad der allerede følger af sig selv, og forresten de Ord: „saalænge ingen Finantsloy har været fremsagt, betragtes Rigsdagen som overordentlig.“ Der kan jo være megen Grund til at antage, at dette har været Grundlovens Mening, men hvis der skulde opstaae nogen Strid i denne Henseende, og der altsaa skulde gives en authentisk Fortolkning, saa seer jeg ikke, det kunde skee ad anden Bei end den, der er foreskrevet i Grundlovens § 100. Ja, dersom den ærede Rigsdagsmand ved en eller anden Leilighed kan faae den Fortolkning, han her opstiller, anerkjendt baade af Regjeringen og Rigsdagen; saa er den vedtaget, men naar Noget modsætter sig, og man vil skaffe den en Anerkjendelse, medens dog Fortolkningens Rigtighed benægtes fra andre Sider, naar der altsaa skal gives en authentisk Fortolkning, saa maa den gives ad grundlovmæssig Bei. Naar der dernæst staaer i § 2: „enhver Lov, der paalægger Skatter, medfører Indtægter og kræver Udgifter til sin Gjennemførelse, henhører for denne Deel under Finantsforslag og tør ikke bringes til Udførelse, førend de ved Behandling og Afstemning ere betegnede som Dele af Finantsloven og henførte til samme“, saa seer jeg egentlig heller ikke, hvad det skal betyde. Det følger af sig selv, at Finantsloven maa indeholde alle Indtægter og Udgifter, og at det er Pligt baade for Regjeringen og for Finantsudvalget paa Thingets Vegne at paa-see, at virkelig alle Indtægter og Udgifter ere opførte deri; men hvad Nytte det skulde gjøre at sige i en Lov, at det skal være saaledes, veed jeg slet ikke — naar det ikke skete, vilde Følgerne nok vise sig. Naar man saaledes vilde give Love for, hvorledes andre Love skulle skrives, maatte man jo atter kunne give en Lov, der sagde, hvorledes en saadan Lov, der paabød, hvorledes Finantsloven skulde skrives, skulde affattes, derpaa atter en Lov, som bestemte, hvorledes den Lov skulde affattes, og saaledes i det Uendelige. Hvormeget Rigtigt der derfor ellers i det Hele kan være i Lovforslaget, saa troer jeg dog ikke, det egner sig til videre Behandling, og jeg skal derfor henstille til den ærede Rigsdagsmand selv, om han ikke vil foreslaae, at det henvises til Finantsudvalget.